

كاسترۆ و ئايين

وہستانہوہ لہدژی باوہری ئايينی، يہکيکہ لہو چہکانہی کہ لہ رابردودا لہدژی مارکسيزم بہکاردہہيئرا

ہەر لہ دیدارہ ميژوييہ کە ی نيوان (کارل مارکس) و (فريدريک ئەنگلس) و دەرچوونی «مانيفيستی کۆمونيست» ەوہ لہ سالی 1848، يیری مارکسيزم مشتومری فەلسەفی و کۆمەلایەتی و ميژوویي بە ئاراستە یینەوایی مرۆف و ھۆکارەکانی ئەو يینەواییە ئاراستە کرد، نەک لہوہدا کە پەيوەستە بە رافە کردنەوہ، بە لکو بايەخپيدانەکانی لہسەر گۆران چرکردەوہ، لہمەشدا مارکسيزم رووبەرووی زۆريک لہو بانگەشانە بووہوہ کە بۆرژواييەت ويستی بيکاتە بيانو و داردەستیک، وەک خۆحەشاردان لہ پشت ئايين و ھەندیکجاريش لہبەرکردنی عەبا و جيە ی ئايينی، نەک وەک بەرگریکردنیک لہ شانينی ئاسمان، بە لکو بۆ بەرگریکردن لہ شانينی زەوی

عەبدولحسەين شەعبان

**زۆر ئېك گره وپان له سهر جياوازي
عه قيه يى كردوه له نيوان
موسلمانان و ماركسيسته كان و له نيوان
ماركسيه كان و مه سيحيه كان و نهوانى
تردا، نهوش جياوازيه كه ناكريت و
ناييت نكولى لى بكرىت، يان تپه پرنىر،
يان هه ولى گونجاندىن له نيوانياندا
بكرىت له سهر ناستى تيورى**

ره گه ز، زمان، نه ته وايه تى و ناستى كۆمه لايه تى، باوه پرداره كان و ماركسيسته كان، ئايينداره كان و سيكولاره كان، له نمونه هاوبه شه كان و كۆمه لى مرويدا جه وهه رى زيانى مروى ده دؤزنه وه، عيسا و موسا و محمه د له ساتيك له ساته بيگه رده ميژووييه كاندا، مه له كوتى به خته وه ريبان پيشكه ش به هه ژاران و زولمليكر او وه كان كردوه، وهك چؤن ماركسيسته كان هه وئده ن پيشكه شى بكن، نه گه رچى هه ريه كه يان له گۆشه نيگاي خۆيه وه بيت، به لام مه سه له كه په يوه ندى هه يه به سه يروه ي مروفايه تيبه وه، نه وه ش دوور نييه له خهونى مرويه وه بؤ كۆتاييه تيان به چه وسانده وه و به ديها تى خهونى مروفا له نازادى و دادپه روه رى و خۆشگوزه رانى.

نه گه ر ويستيشمان نه مه به سه ر رهوشى ئيستاماندا جييه جى بكه ين، نه وه ي تيولؤزياى رزگار يى له نه مريكاى لاتين و خه باتى هه نديك له هپزه ئايينيه كان پيشكه شيان كر دووه، ئيسلاميزمى دژه ئيمپرياليزم و زايؤنيزم له ناوچه كه ماندان، تا راده يه كى زؤر له گه ل خه باتى رهوتى ماركسيزمدا

(پيرؤز)، مه به ستيشمان له مه «سيستمى پادشايه تيبه»، كه ناكريت توخنى بكه ويت، نه مجؤره ئايينه ش توانايه كى «نه فسانه يى» نييه له رووبه پرووبونه وه ي ماركسيزمدا، به تايبه تى نه گه ر مه سه له كه په يوه ست بوو به خاوه ندار تيبه وه، يان نه گه ر دژايه تى نه و بنه مايانه كرا كه كۆمه لگه ي له سه ر دامه زراوه، به تايبه تى به ركه وتن له گه ل سيستم و ياسا و ريسا باوه كان، كه پاريزگارى له به رژه وه نديه كانى دهكات. «تومه تبار كردنى» ماركسيزميش به بياوه رى و وه ستانه وه له دژى باوه رى ئايينى، يه كيكه له و چه كانه ي له رابردوودا له دژى به كارد هه پئرا.

ليره دا وته ي يه كيك له قه شه مه سيحيه كان ده گوزمه وه، كه سه روكى پيشووى نه ساقيفه ي كانتر بپريه له باره ي په يوه ندى سه رمايه دارى به ئايينه وه. ره نكه نمونه ي نه م جؤره تپگه يشته نزيكيت له بير كردنه وه ي ماركسيستيه وه كاتيك ده ئيت: «سه رمايه داره كان له هه فته يه كدا شه ش روژ پاره ده په رستق و له روژى هه وته مدا ده چن بؤ كه نيسه»، ره نكيشه له ريگه ي نه زموونه كامانه وه بزائين، چه ندين كه س له وانى ره فتار و هه لسوكه وته كانيان په يوه نديان به ئايينه وه نييه، چاوه پروانى هاتى وه رزى حه ج ده كن بؤ نه وه ي بچن بؤ مه ككه، بؤ نه وه ي گونا هه كانيان پاكبكه نه وه، ئيدى گرنگيش نييه نه گه ر گه رانه وه بؤ سه ر نه وه ره فتارانه يان، ره نكه دووريش نه بن له م ره فتارانه وه ته نانه ت له كاتيكدا كه له لوتكه ي به جيپه تيانى فه رزه ئايينه كانيشيانان، هه نديكجار له شوينه پيرؤزه كانيشدا، له ناويشياندا له ناو مالى خوادا له مه ككه.

شانشيني چه وسينه ران برىتبه له زهوى، با باوه پرداره كانيش شانشيني «ناسمان» به رن بؤ خؤيان، بؤ نه وان به ته نها، له به رنه وه چه وسينه ران هه ولى ريگير يان له هه ر جؤره هاوپه يما نيتيبه ك داوه له نيوان ماركسيسته كان و باوه پرداراندا، ئيدى نه و باوه پردارانه ئاييندار بن يان بى ئايين، نه مانه نامانجگه ليكى هاوبه ش كؤيانده كاته وه، وهك نموونه و به ها و پره نسيه كانى نازادى، دادپه روه رى، يه كسانى و ريزگرتن له مافه كانى مروفا، به چاوپوشين له ئايين، ره نك،

مهسه له کاش په یوه ندى هه یه به بابه تی تیگه یشتنی هه له وه
 بو هه لویستی ناین و رینماییه کانی. نه مه ش نه مه یه که
 فیدل کاسترو له وتویژه کانیدا له گه ل (فرای بیتو) له میانه ی
 هه له نگانندیدا بو ساله به راییه کانی شوړشدا دانی پیدانا:
 «به توندی پیداگریمان له سهر دروگه لیک کرد و ناچار کراین
 له گه لیدا بژین، بویه جیهان وا دهرده که ویت شله ژاوبیت،
 کاتیک گویمان له راستی ده بیت».

وتویژی کاسترو له گه ل (فرای بیتو) ی راهیپکی
 دو مینیکانی له به رازیل، زوریگ له و په ردا نه لاده بات که دراون
 به سهر هه لویستی مارکسی و کومونیسته کاندای سهاره ت به
 ناین، نه و به دوا ی خالیکی هاوبه شدا ده گه پریت که مارکسی و
 مه سیحیه کان کوبکاته وه، نه مه ش به شیوازیکی سهرنچراکیش
 و سهرسامکر، که له ولاتانی تیمه دا له سهری نه وه ستا وین
 له وکاته وه که هه لویستمان له باره ی ناینه وه به نه رینی
 دهربرپوه، پاشان دورکه وتینه وه وه که نه وه تابویه ک بیت
 ریگری له ههر مشتومریک یان وتویژیک له باره یه وه بکات.

وتویژیک نایاب و قولی نیوان پیاویکی ناینی کاسولیک،
 که به باوه ری خو یه وه پراکتیزه ی دروشم و سروشه کانی ده کات،
 له گه ل سهرکرده یه کی کومونیستیدا که پروای به مارکسیزم
 هه یه، وتویژیک خوم و مه تران (جورج خزر) ی بیرخسته وه،
 که پیشه کی نووسیوه بو کتیبه که م «فقه التسامح فی الفکر
 العربی- الاسلامی: الدوله و الثقافه، دار النهار، بیروت، 2005».
 کاتیک مه تران ده ستنوسی کتیبه که ی خویندنه وه،
 به تاییه تی نه و بره گه یه تاییه ته به مه سیحیه ت، که میک وه ستا
 و گوتی: «هه م هه ستم ده کرد مه سیحیه که له پشت شه عبانه وه
 وه ستاوه بو نه وه ی نه وه بنوسیت که نووسیویه تی»، پاشان
 پرسی «بوچی من بینووسم نه ک یه کیک تر»، وه لاممدایه وه:
 «له به رته وه ی تو مه سیحیه که رته دوکسی لوبنایت، منیش له
 خیزانیک عیراقی موسلمانم، تویش خه لکی جه به ل لوبنایت و
 منیش خه لکی نه جه ف، تو پیاویکی ناینیت و مه ترانی بترون
 و جه به ل لوبنای، منیش له خیزانیک ناینی، که پیگه ی خو ی
 هه یه، تو دینداری و منیش که سپکی عه لمانی، نه وه ش به ته نها

یه کیگرتوته وه، هه ربویه پیویسته ده رگای دیالوگیکی کراوه
 و ناشکرای فراوان له نیوان باوه پداره کان و بیباوه په کاندای
 بکریته وه، له نیوان موسلماننه کان و مه سیحیه کان و نه وانی
 تردا، له نیوان مارکسیه کان و عه لمانیه کان له لایه کی تره وه،
 به تاییه تی له پرسه کانی رزگار بوون و بنپرکردنی چه وساندنه وه
 و دژوه ستانه وه ی تاکرپه وی و سته مکاری، نه مه جگه له
 پرسه کانی دادپه روه ری و یه کسانی و ناشتی و پیشکه وتنی
 کومه لایه تی.

سهرچاوه ی نه هاهمه تی و کویره وه ری مروف بریتیه له
 چه وساندنه وه ی ناپه و، بو نه وه ی له ریشه وه هه لیکشری ت،
 ناکری ت چاوه پروانی نه وه بکری ت ناسمان ده بیارینیت،
 به لکو کار و خه بات ده سته به رکه ری نازادی، خو شه ویستی،
 دادپه روه ری و یه کسانی و نه وه یه که پیغه مبه ران مژده یان
 پیداه، هه روه ها چاکسازیه ناینی و کومه لایه تیه کان که
 مارکسیزمیش مژده ی پیده دات و بانگه شه بو ژیانیک ده دات
 که شاپسته ی مروف بیت.

شه یادی بو دادپه روه ری بریتیه له په یامی پیروزی
 بنچینه یی بو ههر که سپک که بیه ویت به رگری هه بیت له
 دژی فایروسی چه وساندنه وه و سته مکاری، ئیدی باوه پداریت
 یان مارکسیست بیت، بو نه وه ی خه ون به ناینده یه کی نوپوه
 بینیت بو مروفا یه تی.

سالی 1988 کتیپیک له به یروت و عه دن به ناوینشانیک
 سهرنچراکیش بلاوکرایه وه، بریتی بو له «فیدل کاسترو و
 ناین»، نمونه ی نه م ناوینشانان هه ش به تاییه تی بو سهرکرده
 مارکسیسته کان تاراده یه کی زور سهرنچراکیشن، به تاییه ت
 باسی تابوگه لیک بکات که زوریگ له مارکسیسته کان، به
 تاییه تی له جیهانی عه ره بی و ئیسلامیماندا خو یانی لئ
 لاده دن و دوا ی «قوناغی مندالی شوړش»، که وا مارکسیزم
 پیدای رویشت له ولاتانی تیمه دا، به شیوه یه کی گه وجانه و
 هه له شه و ساویل که بیه کی زوره وه مامه له ی کرد له گه ل
 نه و مه سه لانه دا که په یوه نندیان به بیروباوه ری خه لکه وه
 هه یه، به هوی نه مه شه وه تووشی شکسته لیک گه وره هات،

مومارەسە كردنی پێویستدا بێت، كه پێویستە بە بوارێكی گرنگ هەیه له كارامه‌یی بەر بۆ وەرگرتن، بە تاییه‌تی ئەگەر هەردوولا بەرژەوه‌ندی خەلك و مافه‌كانیان بەهەند وەرگیران.

كاتێك سەرئنجی ئەوه‌مدا كه كلیسا له كوبادا رۆلی خۆی بەده‌سته‌ئێناوه‌ته‌وه، پرسیارم له‌هه‌لۆیستی كاسترۆ و حزبی كۆمونیست كرد له‌بارە ئایینه‌وه، وه‌لامێكی ئەرێنیم وەرگرت له‌بارەیه‌وه كاتێك هەرزەكار بووه، پاشان سەرئنجی قسه‌كانیما له‌دوای دا‌برانییه‌وه له‌ ئایین، به‌ تاییه‌تی له‌ ساڵی 1971، له‌ دیدارێكیدا له‌گه‌ڵ پیاوێكی ئایینی كاسۆلیكی له‌ چیلی و دیدارێكی گشتی له‌ ساڵی 1977 له‌گه‌ڵ قه‌شه‌ جاماییكیه‌كاندا، پاشان قسه‌كانیم وه‌بیرها‌ته‌وه كه له‌دوای سەرکه‌وتنی شۆرش و رۆژه‌كانی سەرته‌ئاوه‌ دو‌باره‌ی ده‌كرد‌وه «ئەوه‌ی ناپاکی له‌هه‌زاران بكات، ناپاکی له‌ مه‌سیح ده‌كات، به‌ تاییه‌تی ماوه‌ی دو‌رکه‌وتنه‌وه‌ی توند له‌گه‌ڵ كه‌نیه‌دا.

كاسترۆ فێربوونی سەرته‌تایی و ناوه‌ندی له‌ باشترین قوتابخانه‌ كاسۆلیكیه‌كانی كوبادا وەرگرت‌وه، به‌ تاییه‌تی په‌يامه‌ ئەخلاقیه‌كه‌ی، كه‌ ره‌هه‌ندیكی ستراتژیی پێكه‌ینا و رێكخه‌ریك بوو بۆ مومارەسه‌ شۆرشگێریه‌كانی. ئارماندۆ هارت (Armando Hart) ئەندامی مه‌كتەبی سیاسی حزبی كۆمونیستی كۆبی و وه‌زیری رۆشنییری پێشتر، ده‌لیت «دوو سه‌رچاوه‌ هه‌ن له‌ گرنگترین سه‌رچاوه‌كانی مێژووی فیکر و سۆزی مرو‌یی: مه‌سیحیه‌ت و ماركسیزم، كه‌ دوژمنه‌كانیان وایان وێنا‌كرد‌وه هه‌رگیز به‌یه‌ك ناگه‌ن»، ده‌توانم ب‌لیم ئایین له‌ ئەمه‌ریكای لاتین وه‌ك چۆن له‌ هه‌ندیك ئەزموونی عه‌ره‌بیشدا، به‌ تاییه‌تی له‌ بابته‌ی خه‌باتی رزگاربخوازی له‌ دژی زایۆنیزم و ئیمپریالیزم، رینگاگه‌لیكی نو‌یی سه‌رسامكه‌ری دۆزیوه‌ته‌وه، ئەمه‌ش مه‌سه‌له‌یه‌كه‌ و پێویستی به‌ وه‌ستاتێكی ریشه‌یی هه‌یه بۆ بێرک‌دنه‌وه، گه‌ران، کارکردن و ره‌خه‌گرتنی خودبیش، به‌ تاییه‌تی بۆ هه‌له‌كان و كه‌لینه‌كان كه‌ له‌ ماوه‌ی ده‌یه‌كانی رابردودا بۆمان ماونه‌ته‌وه.

سه‌رچاوه‌:

کتیبی (كوبا، الحلم الغامض، عبدالحسين شعبان، دار الفارابي، بيروت، لبنان، الطبعة الاولى- 2011)

به‌سه‌ بۆ ئەوه‌ی له‌ دوو پێگه‌ی هاوسه‌نگه‌وه‌ له‌ باره‌ی لێوردەبیه‌وه بدوین، هه‌روه‌ها پێمگوت: «له‌به‌ر ئەم هۆیانه‌ من زۆر پێداگرم له‌وه‌ی تۆ پێشه‌كیه‌كه‌ بنووسیت»، كه‌ دوا‌ی چوار رۆژ له‌ پێدانی ده‌ست‌نوسه‌كه‌ به‌ ده‌ستم گه‌یشت‌وه، كه‌ پارچه‌یه‌كی ئەده‌بی- فه‌لسه‌فی و تۆكمه‌ و تیروته‌سه‌ل و مرو‌ییانه‌ بوو.

پاشان ئەو چیرۆكهم بۆ گێرایه‌وه‌ كه‌ ماوه‌ی ساڵانێكی دو‌روودرێژه‌ ده‌ماوه‌می پێده‌كه‌ین، ئەویش ئەوه‌یه «پیاوێكی ئایینی موسلمان ده‌كه‌وتنه‌ و تو‌وژێكه‌وه‌ له‌ باره‌ی ماركسیزمه‌وه‌ و گه‌فتوگۆكه‌ ماوه‌ی زیاتر له‌ شه‌ش مانگ ده‌خایه‌نی‌ت، دو‌وه‌میان كاریگه‌ر و سه‌رسام ده‌بیت به‌ ئیسلام، یه‌كه‌میشیان كاریگه‌ر بوو‌بوو به‌ ماركسیزم و سه‌رسامی خۆی ده‌رپرێبوو، ئەوه‌ش ببوو هۆی رێككه‌وتنێك له‌ ئیوانیاندا بۆ به‌رده‌وامی كاری هاوبه‌ش و گه‌فتوگۆی به‌رده‌وام و هه‌ریه‌كه‌یان له‌ شو‌ئینی خۆیه‌وه». كاتێكیش من تو‌وژێه‌كانی كاسترۆ ده‌خو‌ینمه‌وه‌ له‌گه‌ڵ بیتۆدا هه‌مان هه‌ستم بۆ دروست ده‌بیت، چونكه‌ هه‌ریه‌كه‌یان به‌لگه‌كانی خۆی له‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ سه‌ره‌كیه‌كانی مه‌سیحیه‌ت، یان ماركسیزم بونیادناوه، ب‌ئێوه‌ی هه‌یچكامیان ده‌سته‌بردار‌ی بێرۆكه‌كانی خۆی ب‌یت، به‌ تاییه‌تی تێگه‌یشتنی قو‌ل له‌ باره‌ی ئەخلاق و سیاسه‌ت و چه‌وساندنه‌وه‌وه، پاشان پێویستی كاری هاوبه‌ش له‌ پێناو هه‌زاراندا.

زۆرێك گه‌رویان له‌سه‌ر جیاوازی عه‌قیده‌یی ك‌رد‌وه‌ له‌ ئیوان موسلمانان و ماركسیسته‌كان و له‌ ئیوان ماركسیه‌كان و مه‌سیحیه‌كان و ئەوانی تردا، ئەوه‌ش جیاوازییه‌كه‌ ناك‌ریت و ناییت نكو‌لی لئ ب‌كریت، یان تێپه‌رێتریت، یان هه‌ولێ گونجاندن له‌ ئیوانیاندا ب‌كریت له‌سه‌ر ئاستی تیۆری وه‌ك هه‌ندیك له‌ په‌نجاكان و شه‌سته‌كاندا هه‌ولێ ئەوه‌یاند‌وه‌ له‌ لێكو‌لینه‌وه‌كاندا به‌رژه‌وه‌ندییه‌كانی ئیوان ئیسلام و سۆسیالیزم بدۆزنه‌وه، له‌ هه‌شتاكان و نه‌وه‌ده‌كان و دواتریشدا له‌ ئیوان ئیسلام و دیموكراسی و مافه‌كانی مرو‌فدا، به‌لام ئەو هه‌ولانه‌ زۆر سه‌رکه‌وتیان به‌ده‌سته‌هێناوه، هه‌ریه‌كه‌یان بوار و چۆه‌ی فیکری خۆی هه‌یه، به‌ب‌ئێ فه‌رامۆش‌کردنی خاله‌ هاوبه‌شه‌كان له‌ مه‌سه‌له‌كانی خه‌باتی سیاسی و كۆمه‌لایه‌تی و مافه‌كاندا. ره‌نگه‌ ئەو هاوبه‌شیه‌ش له‌ به‌رامبه‌ر ئەو ره‌وشه‌ی ئیستا و